

hüarwad; ka sedda kohta, kus se söddamees, kes oddaga Demma külge pistis, pärast sedda, kui ta ristinnimeseks sanud, sedda kaua kibbedaste lahetsenud; ning seddagi paika, kus soamehhed Demma riette pärast liisko heitnud. Seal liggidal on kirriko mürist üks läbbimurtud, kust treppisid möda wimaks ühte keldri saab, kus keisripraua Helena Kristusse risti piddand leidma. Seddasinnast kirriko on se üllemal nimmetud keiser Konstantin ja temma emma Helena ehitanud. Ma, mis peäl kirrik seisab, polle mitte ühhetasane; sest sesamma kirriko kattusse al, kus need muud pühhad mällestusse asjad, seal on ka Kolgata mäggi, kus Jeesust risti lödi. — Kirrik isse on kolmest kirrikust kokkopandud; esimenne on se õige pühha haua kirrik, teine Kolgata kirrik, kolmas ristileidmisese kirrik. Kolgata kabbel on Ma pinnast arwata, kolm sülda kõrgem, kui mu kirrik. Senna minnakse üht kitsast treppi möda üllesse. Üllemal on pärrand, otsekui kirriko saal, kolm sülda pitkutassa, kolm laiutassa, kirjo marmori kirowidega kaetud. Monned salledad walgest marmorist piidred (sambad), kallid sidi kardinad ees, toetawad kattust ja kinnitawad wahhet Kreka ning katoliki usso rahwa jäggude wahhel. Kus pühha rist Ma sisse olli lastud, sedda paika tähhendab kätte üks kaljo sisse uristud auk, hõbbe sõrwaga, Kreka usso rahwa altari ees, kelle külles

laiad hõbbe pladid on kinnitud ja mis 50 lampi alati walgustawad. Seälsammas liggidal näideti meile üks pitt praggo kaljo sees, mis siis senna sündinud, kui Kristusse surremisese korral kaljud lõhkesid. Neil mitme usso seltsi munkadel, kelle pärralt se kirrik, on igga seltsil seal kirrikus isji kambrikesed, kus nad sees ellawad, ehk ka omma kabbelittes, ehk Ma al wõlwitud kopades, ehk üllemal kirriko lae peäl. Siin nad paika peawad, kunni neid ümberwahhetakse. Ukse sees on auk, kust läbbi neile toito kätteantakse.

Kui monned tunnid seal kirrikus sainte õtnud, siis läksime jälle senna kloostriisse taggasi, kust ollime tulnud, ja meid pandi kloostri üllema parrema kääle sõma laua tahha istuma, tähendusjeks, et ollime käinud pühha hauda waatmas.

Teisel hommikul olli illus ilm; läksime siis hommiko kello seitse Jerusalemmast wälja, minna, mo seltsimees, ja üks Inglise ma reisia, Petlemma liinna waatma. Se on pennikoorm maad Jerusalemmast ärra; te käib esite ühhest kolledast kaljusest maast läbbi, kus muud polle nähha, kui arwaste üks ja teine õllipu. Käisime siis Rewaimi orrust läbbi, kus Dawet Wilistid ärrawoitis. Pole te peäl on se suur Elia klooster, kus Kreka usso munkad sees ellawad, kes meid lahkest wästowõtsid. Seal